

0 - 24

SAMARBEIDET

Svar på felles fornyet oppdragsbrev 19 – 07

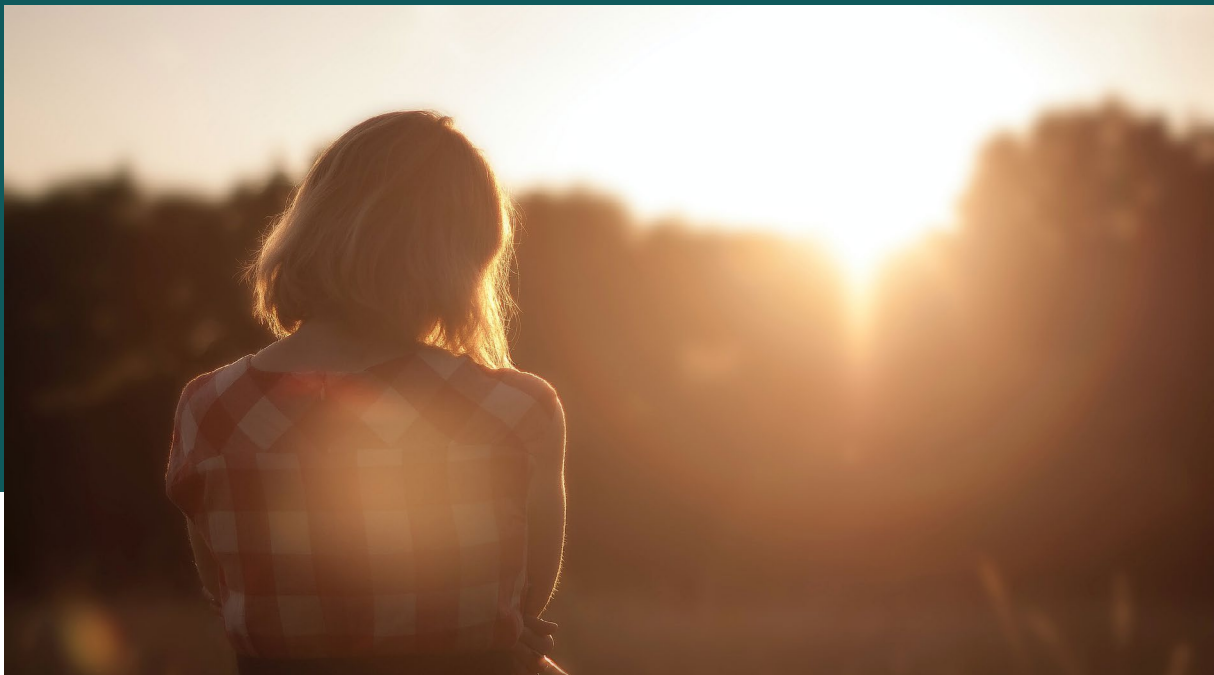
Bedre tverrsektorielt samarbeid om utsatte barn og unge

Funn og anbefalinger om statens bruk av pedagogiske virkemidler

Innhold

Bakgrunn for saken	3
Oppdraget til BTS-prosjektet	5
Tilgrensende anbefalinger fra andre arbeidere	8
Anbefalinger til departementene	9
Bedre samordning mellom departementene	9
Samle og kvalitetssikre pedagogiske virkemidler	12
Behov for evaluering	13
Anbefalinger til direktoratene	14
Bedre samordning mellom direktoratene	14
Bedre samordning på regionalt nivå	15
Avsette ressurser til implementeringsarbeid	16
Kommunenes behov må ivaretas	17
Digitalisering av støtte- og veiledningsressurser	18
Avsluttende kommentar fra BTS-prosjektet	19

01 Bakgrunn for saken

0-24-samarbeidet er et samarbeid mellom Arbeids- og sosialdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet og Kunnskapsdepartementet og følgende av deres direktorater; Arbeids- og velferdsdirektoratet, Barne-, ungdoms- og

familiedirektoratet, Helsedirektoratet, Integrerings- og mangfoldsdirektoratet, Utdanningsdirektoratet, Politidirektoratet og Sekretariatet for konfliktrådene. Samarbeidet skal sikre bedre koordinerte tjenester og en mer helhetlig innsats for utsatte barn og unge under 24 år og deres familier.

Det er et sentralt premiss for 0-24-samarbeidet at dersom kommunene skal lykkes med å gi et tidlig, helhetlig og sammenhengende tjenestetilbud til utsatte barn og unge og deres familier, må staten i større grad samordne sine virkemidler og innsatser slik at de bedre understøtter og stimulerer samordnings- og utviklingsarbeid lokalt. Det innebærer at staten i større grad må utforme og innrette sine virkemidler med utgangspunkt i kommunenes og brukernes behov. Bedre samordning og dialog mellom sektorene, forvaltningsnivåene og ikke minst med barn og unge selv er nødvendig for å få det til. Bedre statlig samordning slik at vi unngår overlappende tiltak og innsatser overfor kommunene og fylkene, vil også kunne gi bedre ressursutnyttelse og bidra til effektivisering av offentlig sektor.

02 Oppdraget til BTS-prosjektet

Bakgrunnen for prosjektet Bedre tverr-sektorielt samarbeid, heretter omtalt som BTS-prosjektet, er regjeringens ønske om å styrke oppfølgingen av utsatte barn og unge og deres familier gjennom økt samarbeid mellom sektorer, forvaltningsnivåer, tjenester og profesjoner.

I juli 2019 fikk direktoratene i 0-24-samarbeidet et nytt oppdragsbrev fra sine respektive departementer:

Gjennom prosjektet BTS (Bedre tverr-sektorielt samarbeid), skal direktoratene vurdere de pedagogiske virkemidlene knyttet til tverrsektoriell samordning for utsatte barn og unge og deres familier. Prosjektet skal vurdere tiltak for økt samordning, tilgjengelighet og tilpasning av virkemidlene, som ligger i direktoratene og KS.

Pedagogiske virkemidler er en bred samlebetegnelse for faglige støtte- og veiledningsressurser, som blant annet

veiledere og retningslinjer, digitale plattformer og kunnskapsressurser, tilbud om opplæring og tjenestestøtte, modeller og verktøy.

Tverrsektorielle pedagogiske virkemidler er støtte- og veiledningsressurser som har til hensikt å stimulere og understøtte samarbeid mellom to eller flere tjenester eller sektorer i kommunene. I forbindelse med dette oppdraget sikter vi til virkemidler som skal bidra til å styrke samordningen av tjenester til utsatte barn og unge og deres familier.

For å besvare oppdraget fra departementene etablerte 0-24 programmet en tverrsektoriell prosjektgruppe med medlemmer fra Helsedirektoratet, Arbeids- og velferdsdirektoratet, Integrerings- og mangfoldsdirektoratet, Barne,-ungdoms, og familiedirektoratet, Utdannings-

direktoratet, Sekretariatet for konfliktrådene og Kunnskapsdepartementet. Oppgaven til prosjektgruppen har vært å kartlegge de pedagogiske virkemidlene som skal styrke det tverrsektorielle samarbeidet i kommunene, og å gi anbefalinger om hvordan virkemidlene kan samordnes, gjøres mer tilgjengelige for kommunene og bedre tilpasset til deres behov.

Leveransen fra BTS-prosjektet består av to rapporter:

1. Styring gjennom støtte og veiledning: lokale effekter av pedagogiske virkemidler for tverrsektorielt samarbeid om utsatte barn og unge.

Rapporten er utarbeidet av OsloMet/NIBR på oppdrag av BTS-prosjektet. OsloMet/NIBR har kartlagt kommunesektorenes

kjennskap til tverrsektorielle pedagogiske virkemidler i samarbeidet om utsatte barn og unge. Videre har de undersøkt kommunenes nytte, bruk og erfaringer med støtte- og veiledningsressursene, samt barrierer mot å ta disse i bruk.

2. Fremmer regional kompetansestøtte det tverrsektorielle samarbeidet i kommunene? Et kunnskapsgrunnlag om bedre samordning, tilpasning og tilgjengelighet av pedagogiske virkemidler på regionalt nivå.

Denne rapporten er utarbeidet av BTS-prosjektgruppen selv. Prosjektgruppen har undersøkt kommunenes erfaringer med regionale aktørers¹ tilbud for å styrke kommunenes tverrsektorielle samarbeid om utsatte barn og unge.

Funnene fra de to rapportene er i stor grad sammenfallende. Kommunene opplever det samlede tilbudet av statlige virkemidler for å styrke det tverrsektorielle samarbeidet som fragmentert, overlappende og uoversiktlig. De fleste støtte- og veiledningsressursene er utviklet til bruk i den enkelte sektor og stimulerer i liten grad til bredt samarbeid mellom tjenestene i kommunen. Virkemidlene oppleves som lite tilgjengelige for kommunene, og kommunene er usikre på hvilke av dem de bør ta i bruk. Virkemidlene er heller ikke godt nok tilpasset kommunenes behov.

1) Statsforvalter, kompetansesentrene (KoRUS, RVTS, RKBU, R-Bup), Statped, Bufetat, Nav, politidistriktene, Konfliktrådet/SLT og KS

03 Tilgrensende anbefalinger fra andre arbeider

I desember 2020 leverte 0-24-samarbeidet anbefalinger om hvordan samordningsarbeidet kan videreføres gjennom rapporten: «Varige strukturer: Tverrsektoriell samordning på statlig nivå». Utredningsarbeidet gir 27 anbefalinger til hvordan departementene og direktoratene kan organisere og innrette samordningsarbeidet videre.

BarnUnge21 overleverte strategien “Ut av blindsonene - Strategi for et samlet kunnskapsløft for utsatte barn og unge” til regjeringen 3. februar 2021. Målet med strategien har vært å skape en målrettet, helhetlig og koordinert innsats for forskning,

utvikling og innovasjon for utsatte barn og unge. Strategigruppen har anbefalinger knyttet til syv ulike satsningsområder.

Både Varige strukturer-prosjektet og BarnUnge21-strategien har tematikk som overlapper med BTS-prosjektet og gir anbefalinger om grep for bedre samordning. BarnUnge21-strategien og Varige strukturer-rapporten inngår ikke som en del av kunnskapsgrunnlaget for BTS-prosjektet. Det vil likevel bli henvist til anbefalinger i nevnte rapporter der disse sammenfaller med anbefalingene fra BTS-prosjektet.

04 Anbefalinger til departementene

Bedre samordning mellom departementene

Staten bruker i dag store ressurser på å utvikle pedagogiske virkemidler. I en kartlegging BTS-prosjektet gjorde av tverrsektorielle støtte- og veiledningsressurser fant vi hele 124 virkemidler i direktoratene og KS, mange med overlappende tematikk og målsetting. Relativt få av de kartlagte virkemidlene handler eksklusivt om tverrsektorielt samarbeid for utsatte barn

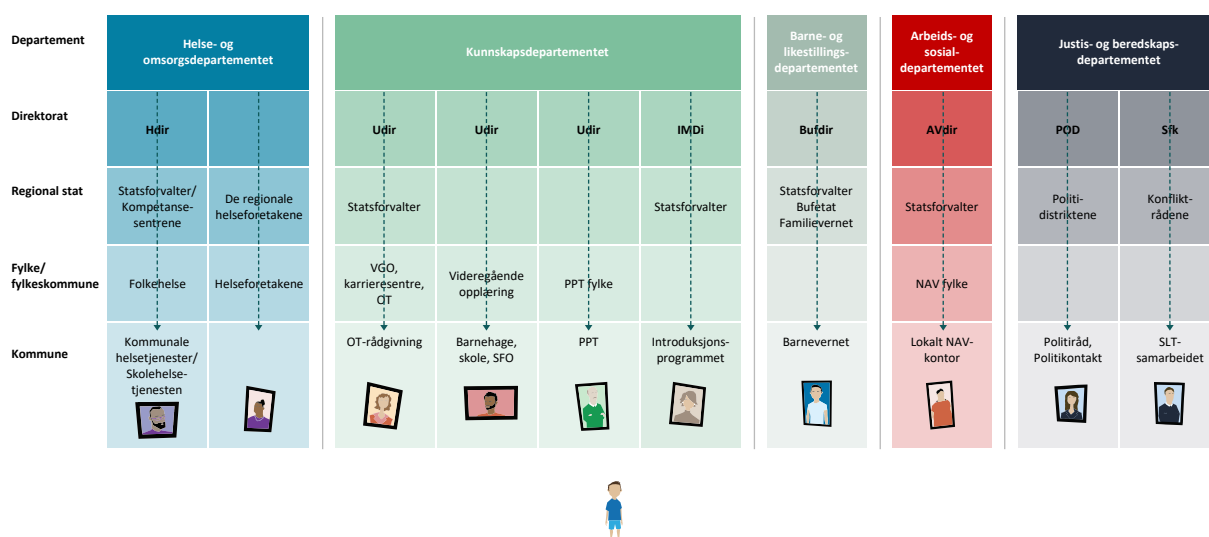
og unge. Noen unntak er for eksempel BTI-modellen, SLT-modellen og Nasjonal faglig retningslinje for tidlig oppdagelse av utsatte barn og unge. I disse er tverrsektorielt samarbeid hovedtemaet. De fleste virkemidlene tar utgangspunkt i sektorspesifikk fag- eller målgruppetematikk, og har tverrsektoriell samhandling innbakt i et kapittel eller lignende. Eksempler er veilederen Barn med nedsatt funksjonsevne, handlingsplan for forebygging av selvmord og veileder for tverrsektorielt arbeid for barn som lever i fattigdom.

Rapporten fra OsloMet/NIBR viser at meste- parten av det som finnes av pedagogiske virkemidler, utarbeides, forvaltes og kommuniseres av enkeltdirektorater. Dette gjelder også virkemidler som uttrykker en forventning om tverrsektorielt samarbeid, illustrert ved figuren under.

Tjenestene i kommunene tar som regel utgangspunkt i anbefalinger og føringer fra "sitt" direktorat. Det innebærer at et virkemiddel som utarbeides og formidles fra et enkeltdirektorat, ikke har like stor gjennomslagskraft i tjenester og sektorer som ligger utenfor direktoratets tjenesteområde. Et eksempel på det er BTI-modellen. Denne modellen er primært utviklet og formidlet av Helsedirektoratet, med målsetting om å styrke det brede samarbeidet om utsatte barn og unge i kommunene. I en del av kommunene som bruker modellen, har det vært utfordrende å få med skole- og barnehagesektoren og arbeids- og velferds-

sektoren. Modellen er ikke utviklet i samarbeid med Utdanningsdirektoratet og Arbeids- og velferdsdirektoratet, noe som fører til at ikke alle tjenestene i kommunene har like stor oppmerksomhet om modellen.

Ettersom brorparten av virkemidlene for tverrsektoriell samordning utvikles av enkeltdirektorater, får kommunene samlet sett mange ulike signaler å forholde seg til. For å øke oppmerksomheten og gi entydige styringssignaler rundt tverrsektoriell samhandling om utsatte barn og unge anbefaler OsloMet/NIBR at departementene og direktoratene i større grad samordner ressursene og at antall virkemidler reduseres. Å samkjøre og redusere antall veiledere i et mindre antall eksplisitt tverrsektorielle veiledere utarbeidet av flere direktorater i fellesskap, vil styrke oppmerksomheten om tverrfaglig samarbeid og øke sannsynligheten for at støtte- og veiledningsressursene blir tatt i

Figuren er en forenklet illustrasjon, og er derfor ikke en nøyaktig framstilling.

bruk. OsloMet/NIBR påpeker at en bedre samordning av virkemiddelapparatet fordrer en klarere overordnet styring på statlig nivå.

Også funnene i rapporten fra BTS-prosjektet viser at det er et utstrakt ønske fra kommunene om at virkemidlene blir samordnet. Kommunene ønsker at statsforvaltningen initierer og prioriterer større, omforente og langsiktige satsinger.

For å få større gjennomslagskraft anbefaler BTS-prosjektet at departementene og direktoratene i fellesskap utformer, tilbyr og også finansierer satsinger og virkemidler som stimulerer til tverrsektorielt samarbeid rundt utsatte barn og unge og deres familier. Vi mener det kan være hensiktsmessig at departementene og direktoratene vurderer om en slik finansieringsordning som den som ligger til grunn i pilot for programfinansiering, også er velegnet for å drive fram en målrettet og lokalt forankret satsing på tverrsektorielt samarbeid. En slik vurdering inngår ikke i selve evalueringen av piloten, men bør inngå i beslutningsgrunnlaget når direktoratene og departementene skal gjøre en helhetlig vurdering av en eventuell videreføring av programfinansieringsordningen.

Oppsummert peker funnene i begge BTS-rapportene på at det er et stort

behov for at departementene samordner de pedagogiske virkemidlene som skal bidra til bedre samarbeid i kommunene.

Anbefaling 1

Tverrsektorielle oppdrag, strategier og pedagogiske virkemidler for utsatte barn og unge må samordnes på departementsnivå

Tilsvarende anbefalinger fremmes i rapporten om Varige strukturer, anbefaling nr. 4, og rapport fra BarnUnge 21, anbefaling nr. 7.

Anbefaling 2

Større, tverrsektorielle satsinger og tiltak gis som likelydende felles oppdrag til velferdsdirektoratene

Varige strukturer-rapporten har liknende anbefalinger, se anbefaling nr. 6, 11, 12 og 13.

Samle og kvalitetssikre pedagogiske virkemidler

Rapporten fra OsloMet/NIBR dokumenterer at kommunene blir overveldet av omfanget av pedagogiske virkemidler, og rapporterer om store problemer med å orientere seg i tilgjengelige støtte- og veiledningsressurser. Oppsummert viser de samlede funnene fra BTS-prosjektet at det er behov for å finne fram til digitale løsninger for å samle og gjøre de tverrsektorielle virkemidlene mer tilgjengelige for kommunene. En løsning som skisseres av OsloMet/NIBR er å samle alle ressursene for tverrsektorielt samarbeid om utsatte barn og unge på ett nettsted, parallelt med at de enkelte direktoratene erstatter relevant innholdet på sine respektive nettsider med en lenke som

fører til en samleside med gjeldende støtte- og veiledningsressurser.

KS stiller seg positive til å etablere et digitalt system for å samle og kvalitetssikre virkemidlene for tverrsektorielt samarbeid.

Prosjektgruppen anbefaler at det i samarbeid med kommunene iverksetter et arbeid for å utrede ulike løsninger for å gjøre ressursene mer tilgjengelige for kommunene

Anbefaling 3

Utrede hvordan staten kan tilby en samlet digital oversikt over aktuelle tverrsektorielle virkemidler for kommunal sektor

Behov for evaluering

BTS-prosjektets undersøkelse viser at de pedagogiske virkemidlene staten produserer i liten grad evalueres. Det er et stort behov for mer kunnskap om bruk, nytte og effekt av de tverrsektorielle pedagogiske virkemidlene, samt i hvilken grad de bidrar til å endre praksis og bedre kvaliteten på tjenestene. Som beskrevet har statens bruk av pedagogiske virkemidler økt. Det store omfanget av retningslinjer, veiledere og verktøy for kompetanse- og utviklingsstøtte, og ressursene som avsettes til å utvikle disse, tilsier at det blir viktig å ha bedre kunnskap om virkning. En forskningsbasert evaluering av tverrsektorielle pedagogiske virkemidler vil kunne bidra til slik kunnskap og gi inn-sikt i om virkemidlene imøtekommer kommunenes behov. Evalueringen bør inkludere tilbudene fra alle de regionale aktørene som tilbyr kommunen kunnskap og kompetansestøtte, som kunnskap- og kompetansesentrene, statsforvalter, NAV-fylke og KS.

Anbefaling 4

Iverksette en evaluering av bruk og virkning av tverrsektorielle pedagogiske virkemidler

Anbefalingen peker i samme retning som anbefaling nr. 1 i BarnUnge21-strategien.

05 Anbefalinger til direktoratene

Bedre samordning mellom direktoratene

Den sektoriserede statlige forvaltningen blir ofte kritisert for å fremme en «silotenkning» som hemmer samordning og forplanter seg til de andre forvaltningsnivåene. Manglende samordning på departements- og direktoratsnivå kan derved forsterke silotenkning i kommunene og påvirke tilbudet som gis i skoler, helsestasjoner, barnevern, BUP og andre viktige tjenester

for utsatte barn og unge. I sin ytterste konsekvens, kan manglende samordning og helhetstenkning på statlig nivå føre til manglende helhetlig samarbeid rundt utsatte barn og unge.

God samordning på statlig nivå er nødvendig dersom vi skal lykkes med å støtte kommunenes samordningsarbeid. På samme måte som i departementene er det behov for at direktoratene etablerer en felles arena på ledernivå for å sikre samordning av tverrsektorielle innsatser og virkemidler.

En slik arena vil være nødvendig for å kunne iverksette felles, samordnede oppdrag fra departementene.

Anbefaling 5

Tverrsektorielle oppdrag, strategier og pedagogiske virkemidler for utsatte barn og unge må samordnes på direktoratsnivå

Se også anbefaling nr. 6 i BarnUnge21-strategien og anbefalinger om strukturer for samordning på ledernivå mellom direktoratene i Varige strukturer-rapporten (anbefalingene 16, 17, 22 og 23).

Bedre samordning på regionalt nivå

Samfunnsoppdraget til de regionale kunnskaps- og kompetansesentrene; KoRus, RVTS, RBUP og RKBU, er å bidra til å styrke kompetansen og kvaliteten i sektorene og bidra i lokalt og regionalt utviklingsarbeid. Helt siden de regionale sentrene ble opprettet på 1990-tallet, har mangel på samordning av deres tilbud vært tema i en rekke kartlegginger, og det er gitt mange anbefalinger om hvordan samordningen kan bli bedre. Et av tiltakene som har blitt iverksatt var å utforme et nytt felles samfunnsoppdrag fra Helsedirektoratet i 2015, hvor forventninger om samarbeid ble tydeligere definert.

Prosjektgruppens kartlegging tyder på at kommunene opplever at sentrene er bedre samordnet i dag enn for 5-10 år siden, men at samordningen fremdeles bør bli bedre. Det er fortsatt uklart for kommunene hvilke av sentrene de skal kontakte ved ulike behov. Formelle strukturer for samarbeid og koordinering mangler fremdeles i stor grad, og det er behov for en mer avklart rolle- og ansvarsfordeling mellom sentrene, viser funn fra prosjektgruppen.

Statsforvalter har en viktig samordningsrolle i regionene. BTS-prosjektets kartlegging viser at kommunene ønsker at statsforvalterne får et tydeligere ansvar for å koordinere statlige satsinger. Både kunnskaps- og kompetansesentrene og statsforvalterne mener selv at felles styringssignaler er avgjørende for å lykkes med bedre samordning.

Prosjektgruppen mener at dersom samordningen mellom de regionale aktørene som tilbyr støtte- og veiledningsressurser til kommunene skal bli bedre, må direktoratene gi føringer om forpliktende og formalisert samarbeid mellom de regionale kunnskaps- og kompetansesentrene og statsforvalter. Føringer om økt samarbeid bør følges opp med styringsparameter og rapporteringskrav.

Anbefaling 6

Direktoratene gir føringer om at det videreutvikles forpliktende og formaliserte strukturer for samarbeid mellom de regionale aktørene som utvikler og formidler pedagogiske virkemidler til kommunene

Anbefaling nr. 6 i BarnUnge21-strategien og anbefaling nr. 27 i rapporten om Varige strukturer peker i samme retning.

Avsette ressurser til implementeringsarbeid

Tilbakemelding fra kommunene tyder på at mange opplever tilbudene om tverrsektorielle støtte- og veiledningsressurser som gode og nyttige, men kommunene strever med å velge ut hvilke tilbud de skal benytte og hvordan de skal ta de i bruk. Samtlige kommuner prosjektgruppen intervjuet etterlyste mer bistand til imple-

mentering av statlige satsinger for å styrke det tverrsektorielle samarbeidet.

I følge OsloMet/NIBR har regionale aktører en sentral funksjon i å øke kjennskapen og tilgjengeligheten til virkemidlene. I tillegg er de viktige for å bistå kommunene med å «oversette» og tilpasse samarbeidsmodeller til lokale forhold.

Et eksempel som trekkes fram av OsloMet/NIBR er BTI-modellen; en samhandlingsmodell som er godt kjent av kommunene og mye brukt. Modellen oppfattes som nyttig for å oppnå konkrete samarbeidsgevinster, blant annet gjennom å klargjøre grenseoppgangen mellom ulike tjenester og å utvikle felles tiltak på tvers av tjenestemrådene. En suksessfaktor som trekkes fram er at modellen har blitt iverksatt lokalt under tett oppfølging av Helsedirektoratet og KoRus. OsloMet/NIBR peker på at vedvarende oppmerksomhet og forskning rundt implementering av BTI-modellen har gitt et viktig kunnskapsgrunnlag om hvordan virkemiddelet bør utformes og tilpasses lokale forhold.

I intervjuer med tjenestesteledere i kommunene uttrykte de ønske om at statsforvalter skal ta en mer aktiv rolle i å samle og spre erfaringer med bruk av ulike samhandlingsmodeller, som et grunnlag for erfaringsutveksling, læring og innovasjon i kommunene.

Oppsummert viser begge rapportene at kommunene har behov for bedre støtte til å implementere tverrsektorielle satsinger, slik at innsatsen gir et varig forbedret og samordnet tjenestetilbud til barn og unge med sammensatte behov.

Anbefaling 7

Direktoratene må sikre at det avsettes ressurser til å implementere tverrsektorielle satsinger i kommunene

Statsforvalter og regionale kunnskaps- og kompetansesentre må få et større ansvar for å støtte kommunene i å iverksette satsingene

Statsforvalter bør få i oppgave å samle og spre erfaringer om ulike samhandlingsmodeller

Kommunenes behov må ivaretas

OsloMet/NIBR har i sin rapport undersøkt de pedagogiske virkemidlene som skal stimulere til økt tverrsektorielt samarbeid på kommunalt nivå. Undersøkelsen viser at kommunene stort sett er fornøyde med de virkemidlene de faktisk har tatt i bruk. «BTI-modellen», «Tidlig oppdagelse av utsatte barn og unge», «Samarbeid skole og barnevern», «SLT-håndboka» og «Tidlig inn» er blant virkemidlene som oppleves som relevante og nyttige for å få til bedre samarbeid i kommunene. I samtlige intervjuer med kommunene fremstår tverrsektorielt samarbeid som et område som gis høy prioritet.

OsloMet/NIBR har ikke identifisert enkeltfaktorer som gjør at noen virkemidler benyttes mer enn andre. Snarere avhenger bruken av virkemidlene av at de er fleksible nok til at de kan tilpasses lokale forhold og behov.

Prosjektgruppens undersøkelser viser at både kommuner og kunnskaps- og kompetansemiljøene etterspør prosesser der lokale behov og utfordringer kan meldes «oppover» fra kommuner og regioner til statlig nivå. Kommunene opplever at satsninger for utviklings- og kompetansestøtte i for stor grad initieres og utvikles på statlig nivå, som en «top-down» prosess, uten at kommunenes behov legges til grunn. Virkemidlene blir dermed for lite fleksible med hensyn til ulike utfordringer knyttet til demografi, geografi og kompetanse.

Prosjektgruppens anbefaling på dette området tar sikte på økt dialog mellom forvaltningsnivåene, slik at virkemidler og satsinger tilpasses kommunenes behov. Regionale aktører skal, gjennom sitt samarbeide med kommunene, ha kunnskap om utfordringer og behov i sin region. Direktoratene bør gi statsforvalter og kunnskaps- og kompetansesentrene i oppdrag å kartlegge behov for kompetanseutvikling i kommunene i sin region. Kunnskapen om kompetansebehov i kommunene må formidles til departementene og direktoratene gjennom rapporteringssystemene, slik at den kan legges til grunn for nye oppgaver i tildelings- og tilskuddsbrev til statsforvalter og kunnskaps- og kompetansesentrene.

Anbefaling 8

Kommunenes utfordringer og behov for tverrsektoriell kompetanseheving må legges til grunn for satsinger og oppdrag til statsforvalter og til kunnskaps- og kompetansesentrene

Digitalisering av støtte- og veiledningsressurser

Både BTS-gruppens gjennomgang av tidligere forskningsrapporter og egen kartlegging peker på at det er store forskjeller i kommunenes kontakt med kunnskaps- og kompetansesentrene. Kommuner som ligger langt unna sentrene benytter seg av tilbudene i mindre grad enn sentrene som ligger nærmere, på grunn av tidsbruk og reisekostnader. Kommuneledelsen etterspør mer bruk av digitale verktøy slik at virkemidlene blir mer tilgjengelige for alle kommuner og flere ansatte i kommunene.

Anbefaling 9

For å gjøre tilbudene mer tilgjengelige for alle kommuner må direktoratene sikre at statsforvalter, kunnskaps- og kompetansesentrene og NAV-fylke digitaliserer kurs og opplæringstilbud

06 Avsluttende kommentar fra BTS-prosjektet

BTS-rapportene er et av flere arbeider som peker på etlikelydende utfordringsbilde og gir sammenfallende anbefalinger. Det er viktig at departementene nå sikrer at dette arbeidet danner et grunnlag for bedre samordning av tverrsektorielle pedagogiske virkemidler.

Anbefalingene fra BTS-prosjektet må vurderes sammen med de anbefalinger som foreligger gjennom Varige strukturer-rapporten og BarnUnge21-strategien. For å få slagkraft i arbeidet med tverrsektoriell

samordning er sammenhengen mellom de pedagogiske virkemidlene og øvrige statlige virkemidler (regelverk, økonomi og forskning/kunnskapsproduksjon) viktig. Både Varige strukturer og BarnUnge21 tematiserer behovet for samordning av statlige virkemidler og innsatser. I rapportene anbefales det at det etableres tverrsektorielle strukturer for forankring av dette på ledernivå i departementene og direktoratene. Dette er i overensstemmelse med BTS-gruppens anbefalinger.